

ПРИЛИВИ И ОТЛИВИ

В секса е като в океана – с приливи и отливи. Нерядко при мен идват жени и мъже с тревожния въпрос – добре ли съм, докторе, напоследък става нещо с мен и партньора ми, иначе всичко е добре, но точно в секса има нещо, което куца и то е желанието. Има дни, когато изгарям, непрекъснато ми се иска, но има и такива, когато се чувствам като дърво – нямам никакво желание.

Разбира се, в такива случаи опитният сексолог ще разчопли нещата, ще задълбае, но ако и там не се намери някаква причина, тогава? Тогава психолозите ще кажат, че започват да действат убиващите желанието ежедневни навици, а аз бих добавил и ежедневната психическа и физическа умора. Но, има и още нещо, което всички ние уж знаем, но го пренебрегваме, подценяваме. В природата около нас нещата имат определена цикличност и особено любовта. Още нещо – това е закон. Всичко живо във водата и на сушата възпроизвежда себе си в точно определени любовни периоди. Тогава и най-малкото и най-голямото живее за да се люби, за да се пресъздаде.

Така е и при нас, хората. Макар че живеем в социално общество, ние сме деца на

природата и сме подчинени най-напред на нейните, а после на социалните закони.

Какво имам предвид. Това, че може да ни се иска да правим секс, но да не сме във форма, единият или другият партньор. И това трябва да се отчита и от двамата. Тук няма място за упрек и натяквания. Подходящ е „сексуалният отдик“ между двамата, нещо като кратка почивка, дни или седмици. Така се дава възможност сексуалното желание да се появи наново и да акумулира. Това ще запали искрата на следващия сексуален контакт, който непременно ще бъде по-хубав от последния. Но за да се появи той, има едно условие – да се обичат партньорите. Тогава, кратката раздяла в леглото отново води до прилив в сексуалния живот. Когато тази човешка обич я няма, неочаквано следва не само отлив, но и пълно отчуждение един от друг.

А иначе, всичко е нормално ... след отлива, следва прилив.